

IN MEMORIAM

Branko Goropevšek (1966.-2012.)

Potkraj 2012. godine iznenada nas je, u svojoj 46. godini, napustio Branko Goropevšek, direktor Središnje knjižnice u Celju (Osrednja knjižnica Celje), bibliotekar, povjesničar i geograf, član slovenskog dijela Organizacijskog odbora Kulturnopovijesnog simpozija „Mogersdorf“.

Ako bismo željeli apstrahirati profesionalni životni put i središnju nit njegova istraživačkog zanosa, onda bismo mogli reći kako je Branko Goropevšek neraskidivo bio vezan uz povijest štajerskog dijela Slovenije, gdje je rođen i gdje je živio i radio, kao i uz djelovanje izrazito aktivnog i ambicioznog Zgodovinskog društva Celje, čiji su rezultati dobro poznati i hrvatskim povjesničarima i drugim znanstvenicima. Dvije su bitne sastavnice njegova rada i svestranog istraživačkog angažmana: povijest i bibliotekarstvo.

Naime, nakon diplome na Pedagoškom fakultetu u Mariboru, smjer povijest-geografija, Goropevšek se 1991. zaposlio u Središnjoj knjižnici u Celju na mjestu voditelja odjela za zavičajne studije. Već godinu dana poslije položio je stručni ispit iz bibliotekarstva. Upravo će ga zaposlenje u celjskoj knjižnici i jednom njegovom odjelu usmjeriti prema istraživanju zavičajne povijesti i povijesti štajerskoga prostora. Godine 2000. na Filozofskom fakultetu u Ljubljani uspješno je obranio magistarski rad pod naslovom „Slovenci u Štajerskoj 1907.-1914.“ te je dobio naslov magistra povijesnih znanosti, a dvije godine poslije postao je i bibliotekar specijalist.

Tijekom svog kratkog, ali zato iznimno bogatog znanstveno-istraživačkog rada, Goropevšek je sudjelovao na brojnim domaćim i inozemnim znanstvenim skupovima. Dokaz tome jest i njegova bogata bibliografija koja obuhvaća oko 130 bibliografskih jedinica, kako znanstvenih tako i stručnih članaka, među kojima se ističe i šest monografskih radova. Daka-ko, uglavnom su bili posvećeni glavnoj Goropevškovoj istraživačkoj preokupaciji – povijesti Štajerske u razdoblju od druge polovice 19. do sredine 20. stoljeća. Također je sudjelovao u projektu izrade *Enciklopedije Slovenije* i *Slovenske kronike 19. i 20. stoljeća* te je uređivao brojne zbornike i druge stručne publikacije.

Osobito je važno naglasiti njegovu funkciju predsjednika Zgodovinskog društva u Celju, koju je obnašao od 1992. do 1996. U tom su razdoblju organizirana dva zapažena međunarodna simpozija: o 100. obljetnici celjskog gimnazijskog pitanja (1995.) i 150. obljetnici Južne željeznice (1996.), a pokrenut je i danas naročito hvaljeni časopis *Zgodovina za vse*. Između 2002. i 2004. predsjedao je Savezu povijesnih društava Slovenije, tijekom kojega su organizirana dva značajna skupa: o životu i radu Dušana Kermavnera, u suradnji sa Slovenskom akademijom znanosti i umjetnosti 2003., te Žene u povijesti, u okviru savjetovanja slovenskih povjesničara u Celju 2004. godine.

Branko Goropevšek je za potrebe daljnjeg usavršavanja i školovanja koristio različite međunarodne stipendije. U Grazu je boravio 1993. i 1994. kao stipendist štajerske vlade, a 1995. u Beču je koristio jednomjesečnu stipendiju austrijskog Instituta za istočnu i jugoistočnu Europu. U listopadu 1999., zahvaljujući međunarodnom projektu PubliCA Training Placements (CEPP-Centres of Excellence Placement Programme), u berlinskoj se Državnoj i gradskoj knjižnici upoznao sa složenim postupcima uporabe lokalnih i virtualnih izvora u knjižnicama, osobito u svrhu istraživanja zavičajne povijesti i razvoja zavičajnih studija.

Manje važno za historiografsku struku i njegov svestrani rad na polju povijesti i biblioteкарства, ali značajno za razumijevanje njegove osobnosti i širine interesa vrijedi svakako istaknuti da je posljednjih godina svoga života obnašao funkciju predsjednika nogometnog kluba Celje te je surađivao i u radu Upravnog odbora tog slovenskog prvoligaša.

Branka sam upoznao 2010. godine kada je Slovenija bila domaćin Međunarodnog kulturnopovijesnog simpozija „Mogersdorf“ u Celju. Upravo je to bila prilika mlađoj i ambicioznoj celjskoj ekipi da u svom gradu organiziraju ovaj dugogodišnji simpozij, koji je upravo tih godina u Sloveniji prolazio kroz razdoblje krize financiranja i vodstva. Mlađa ekipa predvođena direktorom Središnje knjižnice s velikim je uspjehom položila taj zahtjevan ispit. Osobito će ostati upamćeno lijepo i srdačno druženje za sve sudionike skupa koje je bilo organizirano na obali Savinje, pokraj preuređene i „ušminkane“ gradske knjižnice, kojom se Branko toliko ponosio. Jednako kao i sa čitavom savinjskom dolinom i svojim rodnim Preboldom. U tri godine koliko je sudjelovao u organiziranju simpozija „Mogersdorf“ ostavio je naročiti utisak na sve članove odbora i svojom vedrinom i pozitivnim stavom pridonio prijateljskom i kvalitetnom ozračju među sudionicima „panonskih susreta“.

Ivica Šute

Pismo Uredništvu *Historijskog zbornika*

U povodu priloga L. Bencetić, „Pregled časopisa i udruga studenata povijesti u Hrvatskoj“, *Historijski zbornik* LXV-1/2012.

Među stranicama posljednjeg broja *Historijskog zbornika* našao se i pregledni članak kolegice Lidije Bencetić s jasno izraženom intencijom sistematizacije i opisa studentskih časopisa i s njima najčešće povezanih djelatnosti udruga studenata povijesti. Tako se unutar navedenog članka na stranicama 208-210 našao i opis časopisa studenata povijesti *Pro tempore* te Kluba studenata povijesti – ISHA Zagreb, koji je ujedno i izdavač časopisa. Konkretno, radi se o brojevima časopisa objavljenim do 2009. godine (dakle, posljednji je obrađen dvobroj 6-7). Pritom treba uputiti na određene nadopune informacija i ispravke.

1. Broj 4 iz 2007. godine nije predstavljen glavnim urednikom kao ostali brojevi časopisa, već uredništvom koje je nabrojeno u pogrešnom sastavu. Naime, Jasmina Skočilić nije bila u uredništvu tog broja, a iz popisa su izostavljene Vanja Dolenc i Maja Crnjac, koja je bila članica uredničkog savjeta te vršila odabir i redakturnu rasprava i članaka.

2. Časopis *Pro tempore* se iz broja u broj financirao iz različitih izvora. Razlog tome su, između ostaloga, propozicije časopisa koje se tijekom brojeva mijenjaju, financije koje se nasljeđuju i uređivačko usmjerenje. Časopis se financira preko redovitog Natječaja za sufinanciranje studentskih projekata Filozofskog fakulteta u Zagrebu, potom sredstvima iz proračuna Kluba studenata povijesti – ISHA Zagreb (kada su ona dostupna) te sredstvima dobivenima od različitih sponzora i donatora. Tako je primjerice broj 5 financiran pomoću sredstava dobivenih na Natječaju za sufinanciranje studentskih projekata te sponzorstava Podravke d.d. Koprivnica i Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb. Dvobroj 6-7 iz 2009. godine financiran je upravo pomoću sredstava spomenutog Natječaja Filozofskog fakulteta te sredstvima Kluba. Važna potpora Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu, koja se ostvaruje i kroz financijsku podršku, u proučavanim brojevima u ovom članku došla je za brojeve 2 i 3 te u istraživanju nezahvaćenom dvobroju 8-9. Odsjek za povijest uvijek je pokazivao spremnost podržati studentske inicijative pa tako i rad na časopisu *Pro tempore*, no razumljivo je da Odsjek u potpunosti ne može financirati časopis niti to ijedno uredništvo očekuje.

3. Vrlo česta preklapanja djelatnosti klubova ili udruga studenata povijesti i pojedinih uredništva časopisa nisu pravilo. Tako je iz proslova dvobroja 6-7 trebalo biti jasno kako se rubrika „Iz rada redakcije“ odnosi na inicijative u kojima je uredništvo časopisa *Pro tempore* sudjelovalo ili ih organiziralo. Tako i sudjelovanje u organizaciji i tijeku okruglog stola „Nova dubrovačka historiografija: dr. sc. Nenad Vekarić i suradnici“, odnosno organizacija projekcije dokumentarnog filma redatelja Jadrana Bobana „Duhovi Zagreba“ pripada aktivnostima uredništva časopisa.

4. Kroz svoju kraću povijest časopis *Pro tempore* u nekoliko je navrata objavljivao i intervjue/razgovore s različitim sugovornicima. Od broja 6-7 sve razgovore potpisuje samo uredništvo časopisa, bez ikakvih iznimki.

Navedene točke istaknute su kako bi se izbjegli mogući nesporazumi ili nejasnoće u funkcio-

niranju uredništva časopisa *Pro tempore* i njegova odnosa s drugim stranama. One ni u kojem slučaju nemaju namjeru obeshrabriti sadašnje i buduće bavljenje aktivnostima studentskih časopisa i udruga, koji su se, barem na području Republike Hrvatske, u nekoliko situacija pokazali kao izvor novih poticaja i inovacija na području historiografije.

U ime uredništva časopisa *Pro tempore*

*Nikolina Šimetin Šegvić
Filip Šimetin Šegvić
Tomislav Brandolica*